

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 649

din 14 iunie 2018

Prin nota nr. 5/8452/DRUO/10895/ST/2018, Direcția resurse umane și organizare a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestația formulată de doamna Mitrică Viorica, judecător la Judecătoria Aiud, împotriva Hotărârii nr. 379/27.04.2018 a Secției pentru judecători.

Analizând nota Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 4/8452/29.05.2018, doamna Mitrică Viorica, judecător la Judecătoria Aiud, a formulat contestație împotriva Hotărârii nr. 379/27.04.2018 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care i s-a respins cererea de transfer la Judecătoria Sibiu, Judecătoria Mediaș sau Judecătoria Alba Iulia, solicitând anularea hotărârii contestate și transferul la Judecătoria Sibiu sau, în subsidiar, la Judecătoria Mediaș sau Judecătoria Alba Iulia.

În motivarea contestației, doamna judecător Mitrică Viorica apreciază că Hotărârea nr. 379/27.04.2018 este netemeinică și nelegală.

În esență, contestatoarea susține că Hotărârea nr. 379/27.04.2018 a Secției pentru judecători încalcă dispozițiile art. 3 din Regulamentul privind transferul și detașarea

judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea nr. 193/09.03.2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, fiind totodată sumară și insuficient motivată, din conținutul său nerecuzând motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază.

Contestatoarea critică faptul că s-a dat eficiență unei susțineri a Judecătoriei Aiud, referitoare la instabilitatea personalului instanței, neargumentată și reiterată la fiecare cerere de transfer formulată atât de contestatoare, cât și de orice alt judecător de la Judecătoria Aiud.

Mai arată contestatoarea că în toate hotărârile de respingere a cererilor sale de transfer nu s-a avut în vedere situația personală invocată.

Referitor la primul criteriu prevăzut în regulamentul de transfer, privind volumul de activitate al instanțelor de la care și la care se solicită transferul, respectiv numărul posturilor vacante la instanțele implicate, contestatoarea arată că la Judecătoria Aiud încărcătura medie atât pe judecător, cât și pe schemă, este sub media națională și comparabilă cu a Judecătoriei Sibiu, iar în condițiile admiterii cererii de transfer încărcătura medie pe judecător ar fi fost aproape de media națională, existând totodată posibilitatea reală ca postul care ar fi rămas vacant la Judecătoria Aiud, precum și postul deja vacant de la această instanță să fie ocupate în scurt timp. Se mai menționează că anterior au mai fost admise cereri de transfer, chiar și pentru magistrați care nu se aflau în situația dificilă a contestatoarei.

Contestatoarea mai critică faptul că posturile vacante nu au fost scoase la concursul de admitere în magistratură, însă au fost repartizate judecătorilor stagiași.

De asemenea, contestatoarea susține că activitatea Judecătoriei Aiud este normalizată și că, deși aparent încărcătura pe judecător este mare, însă sub media națională, în condițiile ocupării a 6 posturi din schema de 8, nu se poate face abstracție, prin raportare la specificul instanței, de complexitatea reală a cauzelor. În acest sens, contestatoarea susține că Judecătoria Aiud este instanță de executare, astfel că mai mult de jumătate din numărul dosarelor înregistrate sunt dosare penale care au ca obiect cereri

ale persoanelor deținute. În schimb, la Judecătoria Sibiu, unde la data formulării cererii de transfer era vacant un post în cadrul Secției penale, majoritatea dosarelor înregistrate sunt rechizitorii, gradul de complexitate fiind mult mai mare decât al unui dosar care vizează faza de executare.

Contestatoarea mai arată că la Judecătoria Alba Iulia, deși încărcătura pe judecător era de 1006 dosare, iar 1 post era vacant, s-a apreciat că se poate acorda transferul unui judecător în condițiile în care, deși au fost formulate cereri de transfer pentru această instanță, inclusiv cererea contestatoarei, nu a fost admisă niciuna, cu consecința evidentă a creșterii volumului de activitate al acestei instanțe.

În ceea ce privește avizele instanțelor implicate, contestatoarea consideră că ar prima avizul pozitiv dat de Curtea de Apel Alba Iulia, în fața avizului negativ dat de Judecătoria Aiud, Curtea de Apel Alba Iulia fiind cea mai în măsură să aprecieze cu privire la situația reală a instanțelor din circumscripția sa.

Referitor la următoarele trei criterii, reprezentate de vechimea efectivă în funcția de judecător, vechimea la instanța de la care se solicită transferul, precum și vechimea în gradul aferent instanței, contestatoarea precizează că nu au fost analizate deloc și nu se face vreo referire în hotărârea dată.

În ceea ce privește specializarea, contestatoarea arată că este specializată în materie penală, acesta fiind un aspect favorabil în soluționarea cererii sale de transfer, întrucât la Judecătoria Sibiu era vacant un post la Secție penală. De asemenea, contestatoarea arată că și-a exprimat disponibilitatea de a activa în orice complet/secție.

Referitor la „restul criteriilor constând în domiciliul solicitantului; locul de muncă al soțului sau soției; distanța dintre domiciliul și sediul instanței sau parchetului la care funcționează judecătorul ori procurorul și posibilitățile reale de navetă, inclusiv timpul afectat acesteia; starea de sănătate și situația familială”, contestatoarea precizează că nu se face nicio referire în hotărârea atacată, deși aceste criterii i-ar fi fost favorabile și ar fi justificat admiterea cererii de transfer. Astfel, contestatoarea reiterează motivele din cererea de transfer, respectiv distanța de 107 km dintre domiciliu și instanță, condițiile grele de navetă, pe care o efectuează zilnic, faptul că are în întreținere atât un copil minor, cât și pe mama sa, în vârstă de 85 de ani.

Mai arată contestatoarea că, în subsidiar, a solicitat transferul și la alte două instanțe, respectiv Judecătoria Mediaș, instanță care are o încărcătură pe judecător mai mare decât a Judecătoriei Aiud, și la Judecătoria Alba Iulia, instanță care are o situație statistică asemănătoare cu a Judecătoriei Aiud. De asemenea, contestatoarea menționează că a optat pentru Judecătoria Mediaș, având în vedere că se află la o distanță mai mică de localitatea de domiciliu, iar pentru Judecătoria Alba Iulia, întrucât se află într-o localitate în care își manifestă disponibilitatea de a-și stabili domiciliul. Cu toate acestea, din considerentele hotărârii contestate rezultă că cererea de transfer la aceste instanțe nu a fost analizată.

Totodată, se învederează practica Secției pentru judecători, conform căreia criteriile de la art. 3 din regulamentul de transfer se analizează cumulativ, fără o ordine de preferință, iar cu titlu de exemplu se invocă mai multe hotărâri ale Secției, prin care s-au aprobat transferuri, prevalând motivele privind situația personală deosebită a solicitanților, deși anterior aceleași cereri de transfer au fost respinse în situații identice (Hotărârile nr. 138/09.12.2017 și nr. 387/23.03.2017; Hotărârile nr. 114/09.02.2017 și nr. 352/23.03.2017). Tot cu titlu de exemplu, doamna judecător Mitrică Viorica arată că, prin Hotărârea nr. 112/09.02.2017, Secția pentru judecători a admis o cerere de transfer, apreciind-o prioritară față de alte cereri, din considerentele situației personale a magistratului în cauză și a distanței de la domiciliu la instanța de la care s-a solicitat transferul, deși avea cea mai mică vechime în funcție la instanță, față de alți magistrați.

Față de contestația formulată, Plenul reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 379/27.04.2018, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a respins cererea de transfer de la Judecătoria Aiud la Judecătoria Sibiu, Judecătoria Mediaș sau Judecătoria Alba Iulia, formulată de doamna judecător Mitrică Viorica.

La adoptarea acestei soluții, Secția pentru judecători a avut în vedere, pe lângă motivele invocate și punctele de vedere exprimate de instanțele implicate (Judecătoria Aiud a exprimat un punct de vedere nefavorabil transferului, iar Curtea de Apel Alba Iulia a exprimat un punct de vedere favorabil transferului), faptul că la Judecătoria Aiud erau 2 posturi vacante, reprezentând 25% din schema instanței, astfel că vacantarea unui

post, în condițiile în care, această instanță se confruntă cu o permanentă instabilitate a personalului (conform adresei nr. 355-1/IA/10/26.04.2018 a Judecătorei Aiud), astfel că Secția a apreciat că transferul doamnei judecător Mitrică Viorica era de natură să perturbe activitatea instanței.

Contestația este neîntemeiată, pentru următoarele argumente:

În ceea ce privește mențiunea contestatoarei privind faptul că prin Hotărârea nr. 379/27.04.2018 Secția pentru judecători ar fi avut în vedere susținerea Judecătorei Aiud, referitoare la instabilitatea personalului instanței, care ar fi neargumentată, Plenul apreciază că este nefondată, având în vedere că punctul de vedere al acestei instanțe, exprimat prin adresa nr. 355-1/IA/10/26.04.2018, este judicios argumentat. Astfel, din punctul de vedere menționat, Secția pentru judecători a reținut aspectele esențiale, respectiv faptul că la Judecătoria Aiud erau 2 posturi vacante, reprezentând 25% din schema instanței, astfel că, condițiile în care se confruntă cu o permanentă instabilitate a personalului, vacantarea unui post ar fi de natură să perturbe activitatea instanței.

Pe lângă aspectele reținute în motivarea Secției pentru judecători, Judecătoria Aiud a arătat că fluctuația de personal este o problemă reală cu care se confruntă, judecătorii, în marea majoritate, solicitând transferul, optând chiar pentru condiții de deplasare mai grele decât să opteze pentru Judecătoria Aiud, această instanță având deja „renume în zonă ca fiind o instanță grea”, astfel că se declanșează completuri vacante și realocări de cauze care îngreunează mult activitatea judecătorilor care rămân. În acest sens, s-a arătat că în anul 2017 situația Judecătorei Aiud s-a agravat simțitor, ca urmare a transferului unui judecător definitiv, a încetării activității unui judecător stagiar, precum și a încetării mandatului președintelui instanței. În ceea ce privește datele statistice, s-a arătat că la Judecătoria Aiud încărcătura medie pe judecător, în anul 2017, s-a situat peste cea a Judecătorei Sibiu și Judecătorei Alba Iulia. În ceea ce privește Judecătoria Mediaș, s-a reținut că încărcătura este mai mare (1074 cauze/judecător, față de 1041 cauze/judecător), însă, spre deosebire de Judecătoria Aiud, la Judecătoria Mediaș s-a scos un post la concursul de admitere în magistratură, iar pentru postul vacant de președinte există un candidat, ceea ce înseamnă că există reale premise de ocupare a două posturi la Judecătoria Mediaș.

În aceste condiții, argumentele contestatoarei privind complexitatea reală a cauzelor la Judecătoria Aiud, volumul de activitate al instanțelor de la care și la care se solicită transferul, respectiv numărul posturilor vacante la instanțele implicate, nu pot fi reținute.

De asemenea, nu pot fi reținute nici susținerile contestatoarei, potrivit cărora nu s-a analizat situația personală invocată, având în vedere că au fost expuse pe larg în cuprinsul hotărârii contestate.

În ceea ce privește criteriile privind vechimea efectivă în funcția de judecător, vechimea la instanța de la care se solicită transferul, precum și vechimea în gradul aferent instanței, acestea se analizează cumulativ cu toate celelalte criterii prevăzute la art. 3 din regulamentul de transfer, Secția pentru judecatori apreciind în mod corect ca fiind determinante cele privind situația instanței de la care s-a solicitat transferul, relevante în mod judicios în punctul de vedere exprimat de această instanță, astfel cum s-a arătat mai sus.

De altfel, motivele personale invocate de contestatoare, pentru care sunt incidente ultimele două criterii de la art. 3 din regulamentul de transfer, respectiv cele privind distanța față de domiciliu și situația familială, par a fi aduse în plan secundar de însăși contestatoarea, atunci când afirmă că este dispusă să își stabilească domiciliul în municipiul Alba Iulia, care se află la o distanță de doar 32 km de Aiud, spre deosebire de Mediaș, unde se află o instanță la care se solicită de asemenea transferul și care se află la 56 km față de Sibiu, actualul domiciliu, sau la 99 km față de Alba Iulia, localitate în care, astfel cum s-a reținut și în hotărârea contestată, doamna judecător Mitrică Viorica și-a manifestat intenția de a-și stabili domiciliul.

Plenul constată că, în acord cu jurisprudența constantă a instanței supreme, prin Hotărârea nr. 379/27.04.2018, Secția pentru judecatori a urmărit să asigure luarea unei decizii obiective, în condiții de transparență, legalitate și oportunitate, în raport de circumstanțele concrete ale cererii de transfer formulate de doamna judecător Mitrică Viorica, prin analizarea acestei cereri prin prisma criteriilor prevăzute la art. 3 din regulamentul de transfer, cu menținerea unui echilibru între interesul public, respectiv buna funcționare a instanței de la care s-a solicitat transferul, și interesul legitim privat al

persoanei care a formulat cererea de transfer. Astfel, în mod corect s-a reținut ca fiind determinant faptul că la Judecătoria Aiud erau 2 posturi vacante, reprezentând 25% din schema instanței, astfel că vacantarea unui post, în condițiile expuse prin adresa nr. 355-1/1A/10/26.04.2018 a Judecătoriei Aiud, ar fi de natură să perturbe activitatea instanței.

În ceea ce privește referirea la alte hotărâri ale Secției pentru judecători, Plenul apreciază că acest aspect este irelevant în analizarea prezentei contestații, întrucât vizează împrejurări și situații diferite, străine de obiectul hotărârii contestate.

Având în vedere argumentele de mai sus, Plenul va respinge contestația formulată de doamna judecător Mitrică Viorica, apreciind temeinică și legală soluția Secției pentru judecători adoptată prin Hotărârea 379/27.04.2018.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea contestației formulate de doamna MITRICĂ VIORICA, judecător la Judecătoria Aiud, împotriva Hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 379/27.04.2018.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea luării măsurilor legale.

Dată în București, la data de 14 iunie 2018

Președinte,
Judecător Simona Camelia MARCU